

DÉSIRÉE LAGEWEG, AUTEUR VAN 'WIJ HOREN MET ONZE OGEN'

'Vroeger zei ik weleens dat ik verkouden was om mijn slechthorendheid te verbergen'

Auteur Désirée Lageweg (44) heeft al meerdere boeken op haar naam staan. In haar roman 'Als de rust weerkeert, dan is er liefde' is het hoofdpersonage slechthorend. Dat komt niet vaak voor in populaire liefdesverhalen, maar voor Désirée is het geen vreemde keuze; ze is namelijk zelf slechthorend. In haar nieuwe boek 'Wij horen met onze ogen', legt Désirée nog meer de nadruk op gehoorproblemen. Ditmaal niet in romanvorm, maar als een bundeling van nuttige tips en ervaringen van haarzelf en anderen. Op een positieve manier omgaan met slechthorendheid, daar draait het om.

TEKST Astrid van den Hoek | BEELD Johan Lageweg, Boekenbent

Toen ze een jaar of zes was, begonnen voor Désirée de gehoorproblemen. Op latere leeftijd kreeg ze ook nog eens te maken met fibromyalgie (vorm van wekedelenreuma). "Hierdoor ben ik

nog sneller vermoeid en moet je nog beter je grens aangeven." Dat ze dit er ook nog eens bij kreeg, viel haar zwaar. "Ik heb gelukkig goede therapie gehad, want zo iets kun je niet in je eentje verwerken. Van nature ben ik best wel vrolijk. Die vrolijkheid heb ik mede door de therapie teruggevonden. Ook probeer ik zoveel mogelijk te leven in het hier en nu. Lukt het vandaag niet, dan morgen maar." Désirée leest graag verhalen van andere slechthorenden. "Hoe zij het ervaren; dat helpt mij ook. Daarom ben ik lid geworden van de NVVS. Dat je 'niet de enige bent', is alleen al de meerwaarde van lidmaatschap. Bovendien kan ik andere slechthorenden leren kennen en misschien zijn er nog leuke workshops in de buurt..."

Woede

"Dit boek is in eerste instantie ontstaan uit woede", vertelt Désirée. "De behoefte ontstond toen ik besepte dat

je als slechthorende tegen zoveel dingen aanloopt en dat er niet altijd even goed mee om gegaan wordt door de buitenwereld." Het idee om op deze problematiek in te spelen met een boek, zat al langer in haar hoofd. "Ik vind het raar dat de grote groep slechthorenden in ons land vaak zo onzichtbaar is. Slechthorendheid zou net zo 'gewoon' moeten zijn als het dragen van een bril!"

Désirée twijfelde over wat ze wel en niet over slechthorendheid zou vertellen in haar boek. "Maar ik realiseerde me: 'wat leren mensen nu van elkaar als je je altijd maar flink voordoet alsof er niks aan de hand is?' Niets, toch? Vroeger toen ik nog niet zo goed met mijn slechthorendheid overweg kon, zei ik weleens dat ik verkouden was. Maar is hier iemand mee geholpen?" Ze hoopt dat het bundelen van ervaringen kan zorgen voor een stukje acceptatie. Hoe? "Dat iemand die slecht

hoort in moeilijke of mindere tijden kracht kan putten uit de ervaringen van anderen, zoals beschreven in mijn boek. Om weer te weten hoe het zit. En dat je jezelf er niet voor hoeft te schamen. Want waarom zou je jezelf schamen voor iets waar je zelf niet om hebt gevraagd, iets waar je zelf niks aan kunt doen? Ik wil meegeven dat je als slechthorende natuurlijk net zo goed bent als ieder ander. Geloof in jezelf!”

De praktijksituaties die Désirée beschrijft in ‘Wij horen met onze ogen’ en de reacties van anderen daarop, zullen voor velen herkenbaar zijn. Bijvoorbeeld het gevoel van isolatie (waar hebben ze het over?), of achterdocht (lachen ze me uit?). Of bij het parkeren; je verstaat de intercom niet, de slagboom gaat maar niet omhoog en er is niemand in de buurt. De auteur had voorafgaand aan het boek een vragenlijst opgesteld die slechthorenden konden invullen. Ook via Twitter kreeg ze veel reacties, waarvan sommigen uit frustratie geboren. “Zaken als niet zelf kunnen telefoneren, programma’s zonder ondertiteling niet kunnen volgen, oorzaak van een lachbui zijn op het werk, een gesprek dat verstomt nadat je vertelt dat je slechthorend bent, eenzaam zijn in een groep horenden en nog veel meer.”

Eye-opener

Het verwerken van de verhalen in haar boek, was voor de schrijfster een bijzondere ervaring. “Ik heb van die verhalen geleerd dat mensen er gewoon voor uit moeten komen dat ze slecht horen. En dat spanning ook door de slechthorendheid zelf kon komen, vind ik een eye-opener. Vroeger dacht ik vaak dat ik zelf de reden was dat ik gespannen was. Dat ik me aanstelde, niet flink genoeg was. Maar als slechthorende moet je veel inspanning leveren om iets te volgen. Dat kan heel vermoeiend zijn en ook spanning geven. Als je bijvoorbeeld op het puntje van je stoel zit, zit je vaak krampachtig zonder dat je dit misschien zelf in de gaten hebt. En het scheelt zeker als je in een omgeving bent waar niet vijandig met slechthorendheid wordt omgegaan, want ook dit kan spanning of stress geven.”

Het verhaal van Lianne bleef vooral hangen bij Désirée. De ouders van Lianne weigerden hun dochter hoorapparaten, omdat ze dachten dat de slechthorendheid dan erger zou worden. “Onvoorstelbaar!”, vindt Désirée. “Ook al wilde ik

‘Dat spanning ook door de slechthorendheid zelf kan komen, vind ik een eye-opener’

Désirée Lageweg: ‘Slechthorendheid zou net zo ‘gewoon’ moeten zijn als het dragen van een bril!’

er als kind zelf ook niet aan; het lijkt me erg als je als kind geen hoortoestellen van je ouders mag. Hulpmiddelen zijn er toch niet voor niets?”

Neus op de feiten

Tot nu toe heeft Désirée al veel leuke reacties op haar boek gehad. “Ook voor de (horende) omgeving van slechthorenden, is dit boekje erg interessant. Mijn man, die horend is, zei bijvoorbeeld dat je met dit boek weer even met de neus op de feiten wordt gedrukt. Hij vergeet namelijk vaak dat ik slecht hoor (ik ben horend geweest), want hij is er aan gewend. Door gewenning wordt vergeten dat je bijvoorbeeld niet tijdens het lopen moet gaan praten, omdat anders het lipbeeld verdwijnt om te kunnen liplezen.”

‘Wij horen met onze ogen’ is te bestellen via www.desireelageweg.nl en is ook verkrijgbaar bij online boekhandels als bol.com en bruna.nl. In boekwinkels kunt u het boek bestellen via ISBN-nummer 978-90-8570-949-7. Met de boekenbon van de NVVS-ledenactie (zie de flyer) is dat nog aantrekkelijker!

Wilt u praten over uw ervaringen met slechthorendheid? Neem dan deel aan bijeenkomsten van het project Ervaringskennis. Kijk voor meer informatie op www.nvvs.nl/ervaringskennis of neem contact op met Lara Laurens: l.laurens@nvvs.nl, (030) 635 40 05.